

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

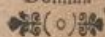
Dilingæ, 1699

XXI. Nolite locum dare Diabolo. Eph. 4. v. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

sibi jam antè satis fuerit lucratus. Est equidem corona supra meritum, sed non præter meritum. *corona justitiæ*, quia DEUS illam proposuit in præmii-um. Et in quem finem proposuit? ut intelligamus, quàm grata sit ipsi fidelitas. Hinc est, quòd hoc loco, quo tanta promittit, noluerit dicere, esto fortis, esto generosus, esto constans, sed *esto fidelis*: id namque, quod illi maxime placet in servitio suo, non est fortitudo, non generositas, non constantia, sed fidelitas. Hæc est illa virtus, quæ tanro pere etiam hominibus probatur. *Vir fidelis multum laudabitur.* Prov. 28. v. 20. quisque eam promovet, quisque remuneratur, usque adeò, ut vel hæc sola præ-

bus aliis possit extollere non m-
duntaxat, sed & servum ad equitatem
que statim celsitudinem. Cur
doctus coronam in capite gerat
etiam cum esset servus? in
rem Assueti exhibitam. Ut
libenter exerce erga DEUM
rem istam ipsi adeò acceptam
illi te fidelem fore, non jam
nam adeò speciosam, quam
sed solum, quia ipse est, qui
placeas, ut illius gloriam proce-
pertinges ad illum apicem
quæ uti possit servus ad Dom-
quæ in eo verlatur, ut noluit
mercedem, quàm gratiam
Domini.

XXI.

Nolite locum dare Diabolo. Eph. 4. v. 17.

1. Considera rem insolentem: si quis tibi diceret: cave, ne in domum tuam admittas Draconem aliquem pestilentem, leonem aliquem, vel lupum, imò nec hominem tui similem, siquidem veniat prædonis instar ad te spoliandum; rideres utique monitorè molestum potius quàm necessarium. id enim ipse faceres, quin alius de eo faciendo admoneret. & necesse tamen est esse aliquem, qui te hortetur, ne des in corde tuo locum diabolo. *Nolite locum dare diabolo.* an nescis illum esse prædonem quovis alio peiorem? prædonem, qui te nititur spoliare thesauris, qui quidem in terrâ inveni-

possit, pulcherrimo, qualis est
Divina. Ipse est Lupus fran-
tus, Leo furiosus, Draco omnium
stilentissimus. *Draconem qui
catur diabolum.* Apoc. 12. qui
halitu afflare venenum potest.
igitur ratione illi in corde tuo
cile das locum? si ille vi intro-
posset in ejus possessionem, ex-
nem haberes, sed eò inter ar-
test, nisi velis. *Nolite locum dare
abolo.* quia in tuo est arbitrio, ut
tret, vel non intret. Vide, quam
requiratur ad superandam quæ
que gravem tentationem, quæ
festat. alio non est opus, quàm

dicit abbas, dicásque : *Nolo*. Ec-
 quis est, qui cum possit tam levi impen-
 die arceri a domo sua Draconem ali-
 quem, leonem, lupum, aut prædo-
 nem, intrare tamen permittat ? Imò
 quisquis vel eminus eos videt, jam in-
 que implorare opem. & tu suis cum
 carere non tantum in domum, sed in
 cor tuum, qui tanto majus afferre no-
 cumentum tibi potest, quam omnes
 illi aggressores simul juncti. *Nolite
 locum dare diabolo.*
 2. Confidera, qui sint isti, qui
 præparent locum diabolo. an illi,
 qui parentibus portis illum in cor ad-
 mittunt? Nequaquam: nam isti non
 tantum illi dant in corde locum, sed
 etiam Dominum constituunt. Locum
 præparent dant illi, qui rimam apertunt,
 qua se insinuat, qui dant accessum,
 sicut auditum, dant, si non aliud, sal-
 tem aniam tentationis, prout Eva fecit
 in Paradiso terrestri. Sic illi faciunt,
 qui in odio versantur, uti tunc mulier,
 qua non custodiunt oculos, vel au-
 res, qui permittunt in se dominari af-
 fectum aliquem perturbantem, uti
 sunt ira, melancholia &c. quia hinc
 demon occasionem sumit ulterioris
 progressus. *Cur præcepit vobis Deus,*
ne comederetis de omni ligno Para-
disi? Gen. 3. an nescis demonem nun-
 quam contulisse simul cor totum po-
 tuit? solum petit locum. sed vae!
 si dederis. *Nolite locum dare diabo-*
lo. & quam ob causam? quia nun-
 quam ille acquiescit modico, quod de-
 dit, mox a modico ad multum pro-
 gredit. primo vult scire prohibitionem

à DEO factam. deinde suspectam fa-
 cit: tum damnat, denique persuadet,
 ne cures. *Ingreditur blandè, sed in
 novissimo mordebit ut coluber.* Prov.
 31. v. 32. Resiste igitur, ut oportet,
 tentationi: sed in principio resiste,
 cum vix judicas tentationem, non au-
 didisti Apostolum? haud fatis est nega-
 re consensum dæmoni, oportet nega-
 re locum: *Nolite locum dare diabolo.*
 Observa bene, & videbis, cum diabo-
 lus te tentat, plerumque tuam esse cul-
 pam. Tu vitâ tuâ minùs circumspe-
 ctâ, minùs cautâ, tu das illi ansam, ut
 ad te tentandum appropinquet.

3. Considera, quis sit modus, quem
 Patres docent, non dandi locum dia-
 bolo, quando is pro illo etiam instat
 vehementer. Est tenere mentem san-
 ctis cogitationibus occupatam. Spi-
 ritus est, quis dubitet? intrat per ocu-
 los, intrat per aures, uti verissimum
 est. Interim si mentem tuam inveniat
 bonâ custodiâ munitam, eâdem por-
 tâ illum egredi necesse est, quâ intra-
 vit. Itaque cum incipis sentire ten-
 tationem, quæ jam liberè transgressa
 sensus tibi cor pulsar, non responde,
 sed cogita, loco laboriosæ repugnan-
 tiæ, cogita, inquam, ferretum, in quo
 aliquando jacebis extensus, cogita fu-
 turum judicium, quod te manet; co-
 gita præmium; cogita pœnam; cogi-
 ta sanguinem, quem pro te JESUS in
 Cruce fudit, & ad eum versus dic
 quamprimum ardenti affectu: *Fiat
 Domine cor meum, & corpus meum im-
 maculatum, ut non confundar.* Si sic
 facis; salva res. non est periculum, ut
 quis-

quisquam malignus Spiritus transeat ad contaminandum cor tuum. *Non adjiciet ultra, ut pertranseat per te in circumcisus, & immundus.* Il. 32. v. 1. Dices hoc ipsum esse tibi molestum exequi, quod te doceo. sit ita, prout dicis. porro necesse est unum e duobus laboribus omnino tolerari, ut salutem consequaris. vel locus non est dandus diabolo in corde tuo: vel

postquam dedisti, ille rursus tendendus. Utrum e duobus negotij faceret? Non est animi, ut dicas inimico: nolo tres: & tunc erit, ut dicas: Hæc est excitas nolle subire laboris, ut ad cor non admittatur ratio: dum deinde subeundum e major, ut eam inde expellat te ergo locum dare diabolo.

XXII.

Sancta Maria Magdalena.

Eras nuda, & confusione plena. & transivi per te, & vidi te, ecce tempus tuum amantium: & expandi amicum meum te, & operui ignominiam tuam: & juravi tibi, & in sum pactum tecum, ait Dominus DEUS, & facta u
Ezech. 16. v. 8.

Considera pulchris hæc verbis exprimi modum mirabilem, quem servat DEUS, cum per excessum immense Misericordiae animam ad se attrahit, & e magna peccatrice, quæ fuit, facit magnam Sanctam. *Eras nuda, & confusione plena.* Ecce talem animam miserabilem! nudam, quia omni virtute vacuum: *confusione plenam*, quia omni vitio refertam. In eo statu per ipsam transit DEUS, & videt: *transivi per te, & vidi te*, transit ad modum Regis, qui aliàs ad venatum egressus in ipsam incidit: *transivi per te, & eam videt, vidi te*, eo scilicet obtutu, vi cujus demonstrare pla-

cer in illa Anima, quid possit intellexit Redemptor, cum thanaëli: *Cum essis sub sic* hoc est, *elegi te*, prout expior gorus l. 17. Mor. c. 20. nam quis est, qui non semper videt DEO? & quo tempore videt animam ejusmodi tam benevolentem, quæ illam invenit magis ditam rebus mundi, recreantem delicijs, vanitatibus. *Et ecce tuum tempus amantium.* & tunc ipso tempore (quis credat?) totam sibi vindicare, ut triumphior sit triumphus, quem de tua miseria referre novit. Misericordiam